

બોચાસણવારી શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણ સંસ્થા
સત્તસંગ શિક્ષણ પરીક્ષા

ઉકેલ પત્ર : સત્તસંગ પ્રાજ્ઞ - પ્રથમખંડ

પ્રશ્નપત્ર - ૧

(સમય : સવારે ૮ થી ૧૨)

રવિવાર, ૧૦ જુલાઈ, ૨૦૧૧

કુલ ગુણ : ૧૦૦

👉 અગત્યની સૂચના 📄

પ્રશ્નપત્રમાં દરેક પેટા પ્રશ્નની જમણી બાજુ દર્શાવેલ ખાનામાં, લખેલા ગુણની પદ્ધીના ખાલી ખાનામાં (ગુણ : ૧)
પરીક્ષાર્થીને આપેલ ગુણ લખવાના છે. જો પ્રશ્નનો જવાબ ખોટો હોય તો તે ખાનામાં '૦' (અંકડામાં શૂન્ય) લખવું. ખરાં (✓) કે ખોટાં (✗) ની નિશાની દરેક પેટા પ્રશ્નની ડાબી બાજુની ખાલી જગ્યામાં જ -પ્રશ્ન શરૂ થાય તે પહેલાંકરવી.

(વિભાગ-૧ 'વચનામૃત' પચીસમી આવૃત્તિ : મે ૨૦૦૮ના આધારે)

અભ્યાસક્રમના વચનામૃતઃ ગ. પ્ર.-૧૮, ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૪, ૨૭, ૩૭, ૪૪, ૪૭, ૫૦, ૬૦, ૬૭, ૬૮, ૭૧, ૭૬,
સા-૭, પં.૩, ૭.

પ્ર.૧ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના એક (સંપૂર્ણ) વાક્યમાં જવાબ લખો. (કુલ ગુણ ૪)

નોંધ : અર્ધો જવાબ સાચો હોય તો પણ અર્ધો ગુણ ન આપવો. જવાબ આખા વાક્યમાં લખેલો હોવો જોઈએ. એક શબ્દમાં લખેલો જવાબ માન્ય ગણાશે નહિ.

૧. સર્વ સાધન કરતાં કયું સાધન મોટું છે ? (પ્ર.૬૦/૧૧૧)
 ૨. સર્વ સાધન કરતાં વાસના ટાળવી એ સાધન મોટું છે.
 ૩. ભગવાનના ભક્તે ભગવાનનું સ્વરૂપ કેવી રીતે સમજવું અને બીજા આગળ શી વાર્તા કરવી ? (પ્ર. ૭૧/૧૪૪-૧૪૫)
 ૪. ભગવાનના ભક્તને ભગવાનનું સ્વરૂપ અક્ષરધામ સહિત પૃથ્વી ઉપર વિરાજમાન છે એમ સમજવું અને બીજા આગળ પણ એવી રીતે વાર્તા કરવી.
 ૫. પ્ર.૨૭ મુજબ કોને અતિ મોટા જાણવા ? (પ્ર.૨૭/૪૬)
 ૬. સામર્થીએ યુક્ત થકો પણ અન્ય જીવના માન-અપમાનને સહન કરે છે એ પણ મોટી સામર્થી છે; કં જે સમર્થ થકા જરણા કરવી તે કોઈથી થાય નહીં, એવી રીતે જરણા કરે તેને અતિ મોટા જાણવા.
 ૭. હરિબક્તને જેટલી કસર રહે છે તે શેને લીધે રહે છે ? (પ્ર.૨૦/૩૧)
 ૮. હરિબક્તને તો જેટલી કસર રહે છે તેટલી પોતાની આળસે કરીને રહે છે.
- પ્ર.૨ નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાંથી કોઈપણ બેના મુદ્દાસર જવાબ લખો. (ચારથી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૪)**
૧. નારદ સનકાદિક જેવા સુખીયા થવાનો ઉપાય જાણાવો. (પ્ર.૨૦/૩૧)
 ૨. જે ભગવાનના પ્રતાપને વિચારીને અંતર્દિષ્ટ કરે છે, તે તો પોતાના સ્વરૂપને અતિશય ઉજ્જવલ પ્રકાશમાન જુએ છે અને તે પ્રકાશને મધ્યે પ્રત્યક્ષ એવા જે પુરુષોત્તમ ભગવાન તેની મૂર્તિને જુએ છે અને નારદ- સનકાદિક જેવો સુખિયો થાય છે.
 ૩. શ્રીહરિના મતે નાસ્તિકપણાનો હેતુ શું છે ? (પ્ર. ૬૮/૧૩૫)
 ૪. નાસ્તિકપણાના હેતુ તો નાસ્તિકના ગ્રંથ સાંભળવા એ જ છે અને નાસ્તિકના ગ્રંથને વિષે જેને પ્રતિતી હોય તેનો જે સંગ તે પણ નાસ્તિકપણાનો હેતુ છે.
 ૫. પં.૭ પ્રમાણે તત્ત્વે કરીને ભગવાનને ક્યારે જાણ્યા કહેવાય ? (પં.૭/૩૪૪)
 ૬. તે આત્યંતિક પ્રલયને અંતે અક્ષરધામને વિષે જેવું ભગવાનનું સ્વરૂપ અનંત ઐશ્વર્ય-તેજે યુક્ત છ તેવું ને તેવું જ પ્રત્યક્ષ મનુષ્યસ્વરૂપ ભગવાનને વિષે જાણવું; તેણે તત્ત્વે કરીને ભગવાનને જાણ્યા કહેવાય.
 ૭. પ્ર.૧૯ મુજબ એકાંતિક ભક્ત થવા માટે પ્રીતિ તથા આત્મનિષા એ બંને ને વૈરાગ્ય સાથે પરસ્પર શી અપેક્ષા છે ? (૧૯/૨૯)

જ. શ્રીહરિને વિષે પ્રીતિ અને આત્મનિષા એ બેદ હોય પણ જો દઢ વૈરાગ્ય ન હોય તો માયાકિ પંચવિષયને વિષે આસક્તિએ કરીને તે પ્રીતિ અને આત્મનિષા તેની સિદ્ધિ થાતી નથી; અને વૈરાગ્ય તો હોય તો પણ જો પ્રીતિ અને આત્મનિષા ન હોય તો શ્રીહરિના સ્વરૂપ સંબંધી જે પરમાનંદ તેની પ્રાપ્તિ થાતી નથી.

પ્ર.૩ નીચે આપેલાં દષ્ટાંતમાંથી કોઈપણ એક દષ્ટાંત લખી તેનો સિદ્ધાંત સ્પષ્ટ કરો.

(ચારથી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ છ)

નોંધ : સિદ્ધાંત મૌલિક રીતે લખવાનો હોવાથી અહીં આપેલા જવાબ સિવાયનો સિદ્ધાંત પરીક્ષાર્થીએ લખેલો હોય તો તે દષ્ટાંતને અનુરૂપ છે કે નહીં તે પરીક્ષકે જાતે નક્કી કરીને તેના ગુણ આપવાના છે. ત ગુણ દષ્ટાંતના અને ૧ ગુણ સિદ્ધાંતનો આપવો.

૧. હવેલી (પ્ર.૧૮/૨૬) દષ્ટાંત : એ જીવ વિષયી જીવની સભામાં બેઠો હોય અને તે જગ્યા પણ સુંદર સાત માળની હવેલી હોય, તે હવેલીને વિષે કાચના તકતા સુંદર જડ્યા હોય અને સુંદર બિધાનાં કર્યા હોય, તેમાં નાના પ્રકારનાં આભૂષણ તથા વસ્ત્રને પહેરીને વિષયી જન બેઠા હોય અને દારુના શીશા લઈને પરસ્પર પાતા હોય અને કેટલાક તો દારુના શીશા ભરેલા પડ્યા હોય અને વેશ્યાઓ થેઈથેઈકાર કરી રહી હોય અને નાના પ્રકારના વાજિત્રાં હોય, તે સભામાં જઈને જે જન બેસે તે સમે તેનું અંતઃકરણ બીજા જાતનું થઈ જાય છે. અને તુણની ઝૂંપડી હોય ને તેમાં ફાટેલ ગોદ્ડીવાળા પરસહંસની સભા બેઠી હોય અને ધર્મ, જ્ઞાન, વૈરાગ્ય ને ભક્તિ સહવર્તમાન ભગવદ્વાર્તા થાતી હોય, તે સભામાં જઈને જે જન બેસે ત્યારે તે સમે તેનું અંતઃકરણ બીજી રીતનું થાય છે.

સિદ્ધાંત : સત્સંગ અને કુસંગને યોગે કરીને જેવું અંતઃકરણ બીજી રીતનું થાય છે તેને જો વિચારીને જુએ તો જાણ્યામાં આવે છે અને ગબરગંડને તો કાંઈ ખબર પડતી નથી. માટે આ વાર્તા છે તે છેક મૂર્ખપણે પશૂને પાડે વર્તતો હોય તેને તો ન સમજાય અને જે કાંઈક વિવેકી હોય અને કાંઈક ભગવાનનો આશ્રિત હોય તેને તો આ વાર્તા તુરત સમજ્યામાં આવે છે.

૨. નાવ અને સમુદ્ર (પ્ર.૩૭/૬૫) દષ્ટાંત : એવી સાકારપણાની નિષા વિનાના જે જીવ છે તે પોતાના સાધનને બળે કરીને પોતાનું કલ્યાણ ઈચ્છે છે, પણ એવા પરમેશ્વરના પ્રતાપે કરીને પોતાનું કલ્યાણ ઈચ્છતા નથી. એવા જે જડમતિવાળા પુરુષ છે તે તો જેમ નાવ વિના પોતાના બાહુબળે કરીને સમુદ્ર તરવાને ઈચ્છે તેવા મૂર્ખ છે. અને જે એવા ભગવાનને પ્રતાપે કરીને પોતાનું કલ્યાણ ઈચ્છે છે તે તો જેમ નાવમાં બેસીને સમુદ્ર તરવાને ઈચ્છે એવા ડાદ્યા છે. સિદ્ધાંત : તરવૈયો ગમે તેટલો બળવાન હોય પણ જ્યારે સમુદ્ર તરવો હોય ત્યારે ત્યાં તેનું જોર ચાલતું નથી.પણ એ જ તરવૈયો જો નાવમાં બેસી જાય તો જમતાં જમતાં વગર મહેનતે સામે પાર પહોંચી જાય છે. તેમ આપણે પણ ભવસાગરદૂરી સમુદ્ર તરવા માટે પુરુષ પ્રયત્નનું બળ લઈને મહેનત કરીએ તો ન તરાય. મહારાજ કૃપાસાધ્ય છે. કિયા સાધ્ય નથી.

૩. દારુનો ઢગલો અને અગિનનો તણખો (પં. ૩/૩૩૨) દષ્ટાંત : જેમ જાંઝો દારુનો ઢગલો હોય ને તેમાં એક અગિનનો તણખો પડ્યો હોય તો તે દારુ સર્વ ભસ્મ થઈ જાય છે; તેમ એનું કાંઈ ઠેકાણું રહેતું નથી. સિદ્ધાંત : દારુના ઢગલામાં એક જ ચિનગારી કાફી છે. તે બધા જ દારુના ઢગલાનો નાશ કરી શકે છે. તેમ ઈન્દ્રિયો અને અંતઃકરણને વિષે જો એક જ ગુણ જોઈએ તો પણ તે આપણને ભગવાનના માર્ગથી પાડી દે છે. માટે ઈન્દ્રિયો અને અંતઃકરણને તો ભગવાનના સુખનો લોભ દેખાડી તેમનામાં જ જોડી રાખવું.

પ્ર.૪ નીચેના પ્રસંગોમાંથી કોઈપણ બે પ્રસંગો અભ્યાસકમના વચ્ચામૃતતના સંદર્ભનું પ્રમાણ આપી સમજાવો.
(ત્રણથી ચાર લીટીમાં) (કુલ ગુણ છ)

નોંધ: (૧) સમજૂતિ મૌલિક રીતે લખવાની હોવાથી અહીં આપેલા જવાબ સિવાયની સમજૂતિ પરીક્ષાર્થીએ લખેલી હોય તો તે પ્રસંગને અનુરૂપ છે કે નહીં તે પરીક્ષકે જાતે નક્કી કરીને તેના ગુણ આપવાના છે. ૧ ગુણ સંદર્ભનો અને ૧ ગુણ સમજૂતિનો આપવો. (૨) ઉકેલપત્રમાં આપેલા સંદર્ભ સિવાય અભ્યાસકમનાં આવતા વચ્ચામૃતતનાંથી બીજો કોઈ પણ સંદર્ભ પરીક્ષાર્થીએ લખેલ હોય અને તે વિષયને અનુરૂપ આવતો હોય તો તેના ગુણ કાર્યાલયનું ધ્યાન દોરીને મૂકવા.

૧. શ્રીજમહારાજે જોબનપગી જેવા કુપાત્રને સત્સંગી કર્યા પણ રઘુનાથદાસને કાઢી મૂક્યો. (પ્ર.૧૮/૨૬)
સંદર્ભ : ગ.પ્ર.૧૮માં ‘તે માટે એ પંચવિષયને સમજ્યા વિના જે ભોગવશે અને સાર-અસારનો વિભાગ નહીં કરે અને તે નારદ-સનકાદિક જેવો હશે તેની પણ બુદ્ધિ બ્રાષ થઈ જાશે, તો જે દેહાભિમાની હોય અને તેની બુદ્ધિ બ્રાષ થઈ જાશે, તો જે દેહાભિમાની હોય અને તેની બુદ્ધિ બ્રાષ થાય તેમાં શું કહેવું ? સમજૂતિ : રઘુનાથદાસ સાધુ હતો છતાં તેણે સાર-અસારનો વિભાગ કર્યો નહીં અને મહારાજની વિરુદ્ધ બોલતો તેથી તેને કાઢી મૂક્યો. જ્યારે જોબનપગી જેવા કુપાત્ર વ્યક્તિએ સાર-અસારનો વિભાગ કર્યો તો મહારાજે તેને સત્સંગી કર્યો.
૨. સ્વાહિયા નાગરે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીનો ગુણ ગ્રહણ કર્યો. (પ્ર.૬૭/૧૩૩)
સંદર્ભ : ગ.પ્ર.૬૭માં એવી રીતે અનુતાપ કરે અને મોટાપુરુષનો ગુણ ગ્રહણ કરે અને પોતાના અવગુણ ગ્રહણ કરે અને પોતાના અવગુણ ગ્રહણ કરીને અનુતાપ કરે. પછી એમ ને એમ પરિતાપ કરતે કરતે એના હૃદયને વિશે વૈરાગ્ય ઉપજે અને પછી તેમાં સત્પુરુષના જેવા ગુણ આવે છે. સમજૂતિ : નાગર ભક્તે ગુણાતીતાનંદ સ્વામીને જમતાં જોઈ પોતાનામાં રહેલા અવગુણને ઓળખીને અનુતાપ કરે છે તો તેમનામાં રહેલો સ્વાદનો દોષ ટળી જાય છે અને નિઃસ્વાદી થાય છે.
૩. દુર્યોધને કહું કે, “પાંડવો અને દ્રૌપદી વનમાં ભટકતા હશે ત્યારે હું રાજ થઈશ.” (પ્ર. ૭૧/૧૪૨)
સંદર્ભ : ગ.પ્ર.૭૧માં જેની ઉપર જેને ઈર્ષા હોય તેનું રૂં થાય ત્યારે તેનાથી ખમાય નહીં અને તેનું ભૂં થાય ત્યારે તે રાજ થાય, એ ઈર્ષાનું લક્ષણ છે. સમજૂતિ : દુર્યોધનને પાંડવો ઉપર ઈર્ષા હતી તો જ્યારે પાંડવોએ ખરાબ પ્રદેશ પર મહેનત કરી ઈન્જ્રિપ્રસ્થની રચના કરી યજ્ઞ કર્યો તો તેનાથી ખમાયું નહિ અને જુગારમાં પાંડવો હારીને દ્રોપદી સાથે વનમાં ગયા તો રાજ થયો.
૪. જો સત્સંગી હોય પણ સાસુ, વહુની ઈર્ષા કરે તો તેની સાથે શ્રીજમહારાજને બને નહિ. (પ્ર. ૭૬/૧૫૮)
સંદર્ભ : ગ.પ્ર.૭૬માં કોધી, ઈર્ષાવાળો, કપટી અને માની એ ચાર પ્રકારના જે મનુષ્ય તે જો હરિભક્ત હોય તો પણ તે સાથે અમારે બને નહીં. સમજૂતિ : આ વચ્ચનામૃતમાં મહારાજ સમજાવે છે કે કોધી, ઈર્ષાવાળા, કપટી અને માની એ ચાર પ્રકારની વ્યક્તિ હરિભક્ત હોય તો પણ મહારાજને તેમની સાથે બનતું નથી. જો એવો સ્વભાવ રાખીએ તો મહારાજને આપણી સાથે બને જ નહિ તો ધામમાં ક્યાંથી જવાય ? માટે ઈર્ષાવાળા સ્વભાવનો ત્યાગ કરવો.
- પ્ર.૫** નીચે આપેલાં અવતરણોની પૂર્તિ કરો. (કુલ ગુણ ૮) નોંધ : વચ્ચનામૃત કુમાંક ન લખ્યો હોય તો ચાલે.
 ૧. ‘અનંત મુક્ત થઈ ગયા ને અનંત થશે તેમાં ઉપાધિમાં રહીને નિર્લેપ રહે એવો કોઈ થયો નથી ને થશે પણ નહિ અને હમણાં પણ કોઈએ નથી અને કોટિકલ્પ સુધી સાધન કરીને પણ એવો થવાને કોઈ સર્મર્થ નથી.’ (ગ.પ્ર. ૧૮) (૬)
 ૨. ‘ભગવાનનું સ્વરૂપ છે તે તો માયા ને માયાના જે ગુણ તે થકી પર છે અને સર્વ વિકારે રહિત છે પણ જીવના કલ્યાણને અર્થે મનુષ્ય જેવા ભાસે છે. તે ભગવાનને વિષે જે અલ્યુમતિવાળા છે તે જેવા જેવા દોષ કલ્પે છે તે ભગવાનને વિષે તો એકે દોષ નથી પણ કલ્યાણારાની બુદ્ધિમાંથી એ દોષ કોઈ કાળે ટળવાના નહિ.’ (ગ.પ્ર. ૨૪) (૧૪)
 ૩. ‘તેમ ભગવાનનો નિશ્ચય અને માણાત્યરૂપી જેને ખરાઈ ચરી હોય તેની ચાર અંતકરણ ને દર્શા ઈન્દ્રિયોરૂપ જે ડાઢ્યો તે સર્વ અંબાઈ જાય છે, ત્યારે એ જીવ મનરૂપ પોતાની ડાઢ્યે કરીને વિષયના સંકલ્પરૂપી ચણાને ચાવવાને સર્મર્થ થતો નથી.’ (ગ.પ્ર. ૨૪) (૧૩)

**વિભાગ - ૨ : ભગવાન સ્વામિનારાયણ જીવનચરિત્ર ભાગ ૧ તથા ૨ પાંચમી આવૃત્તિ, એપ્રિલ, ૨૦૦૫
 (ભાગ - ૧, ઉદ્ગીથ : ૧ થી ૨૨ તથા ભાગ - ૨, ઉદ્ગીથ : ૧ થી હનાં આધારે)**

નોંધ :- (૧) પ્રશ્ન : હ થી ૮ માટે અતે આપેલા ઉકેલપત્રમાં ફક્ત મુદ્દા જ આખ્યા છે. પરીક્ષાર્થીની રજૂઆત તથા વિચારધારા પ્રમાણે ગુણ આપી શકાય. મુદ્દાની સામે આપેલા અંક ગ્રંથનો ભાગ અને પાના નંબર દર્શાવે છે. (૨) અતે આપેલા પ્રસંગો અભ્યાસકર્મના આધારે તૈયાર કરેલા હોવાથી તે જ પ્રસંગો માન્ય ગણવા. તે સિવાયના પ્રશ્નને અનુરૂપ પ્રસંગો પરીક્ષાર્થીએ લખ્યા હોય પણ અતે આપેલા ન હોય તો તે પેપર ઉપર કાર્યાલયનું ધ્યાન દોરવા માટે પ્રશ્ન નંબર સાથે નોંધ મૂકવી.

પ્ર.૬ નીચે આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક વિષય ઉપર મુદ્દાસર નોંધ લખો. (ત્રીસેક લીટીમાં) (કુલ ગુણા ૧૨)

નોંધ : બે પ્રસંગ વર્ણનાત્મક અને બે થી ત્રણ જ લીટીમાં ઉલ્લેખ હોય તેવા બીજા ચાર પ્રસંગ સાથે કુલ છ પ્રસંગ હોવા જરૂરી છે.

૧. નીલકંઠવણીની નિર્ભયતા

૧. હનુમાનજીએ સાથે ફરવાની આજ્ઞા માગી ત્યારે નીલકંઠે પડેલી ના. ૧/૧૦૫
૨. સહેજપુરમાં લોકોની ના છતાં નદીના પ્રચંડ પૂરમાં નાહવા પડેલા નીલકંઠ ૧/૧૦૮
૩. મૃત્યુથી ડરીને સંતાઈ જવાથી મૃત્યુ રોકાતું નથી. હું તો અહીં જ સૂઈ રહીશ. જે થવાનું હશે તે થશે - શ્રીપુર મઠના મહંતને ૧/૧૧૭
૪. કોઈ માનવી ત્યાં જઈ શકતું નથી અને કોઈ ત્યાં જવાનો સંકલ્પ પણ કરતું નથી - બદરીનાથના પૂજારી. 'અમે માનવી નથી. અમારો સંકલ્પ દફ છે. તમે રસ્તો બતાવો, નહિ તો અમે ચાલી નીકળીશું.' - બદરીવન પ્રતિ જવા તૈયાર થયેલા નીલકંઠવણી. ૧/૧૨૪
૫. મારા વિશાળ વિસ્તારમાં કોઈ માનવી ફરકી ન શકે. જરૂર આ નરઝાણિએ કચા તે મહાપ્રભુ છે - હિમગિરી - સ્નાન કરનાર બરફની શિલા જ બની જાય એવા શીતળ જળના સરોવરમાં સ્નાન. ૧/૧૨૬
૬. કાળા પર્વતની વાટે નીલકંઠવણી ૧/૧૪૪
૭. હિમગિરિના સાન્નિધ્યમાં કાળભૈરવનો પરાભવ. ૧/૧૪૬
૮. જીવજીતુંઓની અમને બીક નથી. અમારે તો પુલહાશ્રમ પહોંચવાનું લક્ષ્ય છે. ૧/૧૫૦
૯. કાલી ગંડકીના જોરદાર સામે વહેતા પ્રવાહમાં વણીએ પડતું મૂક્યું. ૧/૧૫૩
૧૦. ઉત્ત્ર મ્રાકૃતિક વાતાવરણવાળા પુલહાશ્રમમાં નીલકંઠ વણીએ આદરેલું તપ ૧/૧૫૫
૧૧. સાધુને કદી ભય હોય જ નહિ. આપણે તો રાજા પાસે જવું જ છે - બાવાઓની જમાતને - નેપાળના રાજા રણબહાદુરની પાસે જતા નીલકંઠવણી. ૧/૧૭૭
૧૨. સિરપુરથી પરશુરામ કુંડ તરફ જતા રસ્તામાં આવતાં વનમાં નરરાક્ષસોનો વાસ - નીલકંઠવણી સાથે હોવાથી બાવાઓ નિર્ભય બન્યા હતા. ૧/૧૮૧
૧૩. તારે જે કરવું હોય તે બોલ્યા સિવાય કરવા માંડ. તારા કાળભૈરવ કે બટુકવીર મને કાંઈ કરી શકે તેમ નથી. ૧/૧૮૫
૧૪. જંગલમાં હિંસક પ્રાણીઓનો ભય છે. મનુષ્યથી ત્યાં જઈ શકાય તેવું નથી. તેથી રાજાએ અહીં ચોકી બેસાડી છે - નવલખા પર્વતની વાટે નીલકંઠ - અમને જંગલી પ્રાણીઓ કંઈ કરી શકશે નહિ. અમારે ઉતાવળ છે માટે અમને જવા ધો. ૧/૧૮૮
૧૫. જયરામદાસ અને કૃષ્ણ તંબોળી સાથે સરોવરમાં વિહાર કરવા ગયેલા નીલકંઠ જંગલમાં ગયા. ૧/૨૦૫
૧૬. બાવાઓમાં જામેલા યુદ્ધથી પુરીના રાજાએ વણીની કહ્યું આપને હવે અહીં રહેવું ઉચિત નથી. આપ મહેલમાં ચાલો. વણીએ કરેલો ઈન્કાર. ૧/૨૨૦
૧૭. સર્વશક્તિમાન પરમાત્મા જ અમારી સાથે છે, તો તેઓ જ રક્ષા કરે છે ને કરશે - માનસપુરના રાજાને નીલકંઠવણી. ૧/૨૨૮
૧૮. જળના સાપ જેરી ના હોય. પોતે પાણી પીધું પછી જયરામે પીધું. ૧/૨૨૮
૧૯. સુરત અશ્વિનીકુમારને આરે ભરપુર પાણીમાં લોકો ના પાડવા છતાં પાણીમાં પડતું મૂકી સામે કાંઠે પહોંચી ગયા. ૧/૨૫૫
૨૦. જેમ રસ્તો વધારે વિકટ, જેમ નદીમાં પાણી વધુ ઊંડા, જેમ વાધ-દીપડાનો વધુ ભય તેમ મને ત્યાં જવાનું વધુ મન થાય છે. મારા જ્યાં પગલાં પડે છે ત્યાંથી ભય નાસી જાય છે. - લાખા કોળીને નીલકંઠવણી. ૧/૨૮૦
૨૧. દામોદર કુંડના પૂજારીએ જંગલી પણુની બીક બતાવી - છતાં વનમાં જ રહ્યા - સિંહથી પણ ઉર્ફ વગર રાત રહ્યા. ૧/૩૦૧-૩૦૨
૨૨. ગુરુ રામાનંદ સ્વામીનાં દર્શન કરવા આતુરતા - બે કાંઠે વહેતી ઓળાત નદીના પૂરમાં ઝંપલાવ્યું. ૧/૩૪૪

२.	સેવાભાવી નીલકંઠવર્ણી	
१.	સેવકરામની સેવા :- મહિમાથી સેવા કરી. ગજ ઉપરાંત સેવા - નિઃસ્વાર્થ ભાવે.	૧/૨૩૨ થી ૨૩૩
૨.	સેવાર્થમના જ ઘાસી - લોજમાં દરેક પ્રકારની સેવા (બિક્ષા માગવી, અડાર મણ ચીભડાંનો ભાર ઊંચક્યો) નીલકંઠવર્ણી કરતાં.	૧/૩૨૪
૩.	ગામને પાદર છાણ લેવા જતા.	૧/૩૨૭
૪.	રામાનંદ સ્વામીના સદાપ્રતમાં સેવા.	૧/૩૨૯-૩૩૦
૫.	આશ્રમની નાની-મોટી સેવા - સદા ધ્યાનસ્થ વર્ણી.	૧/૩૨૪-૩૨૫
૬.	સંતોને યોગકળાના આસનો, સાધુઓને ધ્યાનમાં બેસારતા.	૧/૩૨૪-૩૨૫
૭.	અડાર મણ ચીભડાંનો ભાર ઊંચક્યો.	૧/૩૨૬,૩૨૭
૩.	લાલજી સુથારને નિષ્કળાનંદ બનાવતા શ્રીહરિ.	
૧.	લાલજી સુથાર પાસે શ્રીજી મહારાજની કચ્છ માટે ભોખિયો મેળવી આપવાની માંગણી - લાલજી સુથારે પોતે જ જવાનું વિચાર્યુ - આજાનું મહત્વ સમજાયું.	૨/૬૪
૨.	કચ્છની વિકટ વાટમાં ઈષ્ટદેવને તકલીફ ન પડે તે માટે ભાંસું પાણી અને પૈસા સાથે લીધા - શ્રીજમહારાજે લીલા કરી ભાતુ, પાણી, પૈસા બંસું અપાવી દીધું - મહારાજે ચમત્કાર બતાવ્યો. લાલજી સુથારને તરસ લાગવાથી રણમાં મીઠી વીરડી કરી. - પાણી માંગનાર પણ રામાનંદ સ્વામી જ હતા. ૨/૬૬ થી ૭૦	
૩.	કેવળ ભગવાનને આશરે રહેતાં શીખવું.	૨/૭૧
૪.	જીવનાં કલ્યાણ માટે વિચરનાર શ્રીહરિનો દેહનો અનાદર, ત્યાગ વગેરે લાલજી ભક્તે નિહાળ્યા - લાલજી ભક્તને લોકલાજનો ત્યાગ કરવી સાધુ બનાવ્યા. નિષ્કળાનંદ સ્વામી નામ પાડ્યું.	૨/૭૨-૭૩
૫.૭	નીચે આપેલાં વિષયોમાંથી કોઈપણ બે ઉપર ટૂંકનોંધ લખો. (દરેક ટૂંકનોંધમાં પાંચેક લીટીના બે પ્રસંગો લખવા.) (કુલ ગુણ ૮) નોંધ : દરેક પ્રસંગના ૨ ગુણ આપવા.	
૧.	સત્તા અને સુંદરીને હુકરાવતા નીલકંઠવર્ણી.	
૧.	બરેલીમાં સ્ત્રીઓ જ્યારે વર્ણિના મોહક સ્વરૂપ નિહાળવા આવતાં નીલકંઠ સ્ત્રીઓની ગંધથી જ ત્યાંથી જતાં રહ્યા. ૧/૧૧૦	
૨.	શ્રીપુરમાં મહંતે પોતાના એક લાખ રૂપિયાની આવકવાળા મઠની સૌંપણી કરવાની નીલકંઠવર્ણીની વાત કરી. તેનો નીલકંઠવર્ણીએ ઈન્કાર કરી દીધો.	૧/૧૧૮
૩.	જ્યોતિમઠમાં સુંદર બાગ-બગીચા વાળો બંગલો અર્પણ કરવા પૂજારી તૈયાર થયો - તેમાં નીલકંઠનો ઈન્કાર	૧/૧૨૪
૪.	રણજીતસિંહ રાજાએ સુર્વણ, મેવા, મીઠાઈ અર્પણ કર્યા. - રાજ્ય અર્પણ કરવાની તૈયારી પરંતુ નીલકંઠને રાજ્ય ખપતું ન હતું. તેથી ચાલી નીકળ્યા.	૧/૧૩૨-૧૩૩
૫.	વંશીપુરના રાજાનું રાજ્ય અને તેની બે દિકરીઓ પરણાવવા તૈયાર- નીલકંઠ ઈન્કાર કરી ચાલી નીકળ્યા. ૧/૧૪૦	
૬.	નેપાળના રાજા મહાદતની કુંવરી બગીચામાં આવે છતાં નીલકંઠવર્ણી પોતાની વિરક્ત સ્થિતિમાં જ રહેતા. ૧/૧૬૮	
૭.	કાઠમંડુના રાજાનો રોગ મટાડ્યો. રાજાએ કાંઈક માંગણી કરવા કહ્યું, ‘બંદીખાને પૂરેલ સાધુઓને મુક્ત કરવાની માંગણી - બીજું કાઈ જોઈતું નથી.’	૧/૧૭૯
૮.	સિધ્ધવલ્લભ રાજા દ્વારા અનેક બેટ - સામગ્રી નીલકંઠે તેમાંથી થોડું અંગીકાર કર્યું.	૧/૧૮૭
૯.	જગન્નાથજીના થાળની પ્રસાદી પૂજારી નીલકંઠવર્ણીને આપતો. અજગરવૃત્તિ રાખીને જે મળે તે ઢાકોરજીને નૈવેદ્ય કરી જમી લે. ક્યારેક વાયુ ભક્ષણ કરીને રહેતા. અજગરવૃત્તિ ૧/૨૧૨ થી ૨૧૪-૨૧૫	
૧૦.	અમારે ત્યાગીઓને વળી રાજ મહેલ શા ! એ ભોગ અમને ન ખપે.	૧/૨૨૦
૧૧.	ભાવનગરમાં દેવજી ભગતની ધર્મશાળાના માલિકે આ જગ્યાના માલિક બનવા આગ્રહ - નીલકંઠે વિનયથી અસ્વીકાર.	૧/૨૮૪
૧૨.	પામર જીવોને મુક્તિ તરફ દોરતા શ્રીહરિ.	
૧.	કૃત્રિ દેવ અને દેવીઓને મલિન મંત્રોની સાધનાથી વશ કરીને ભય ફેલાવનાર પામર પિબેકને સાચી વાત સમજાવી મુક્તિને માર્ગ દોર્યો.	૧/૧૮૬
૨.	દ્રાવિદ દેશનો તાંત્રિક મગનીરામને મુક્તિ માર્ગ વાય્યો.	૧/૪૨૪૪૩૦

૩.	લાખા કોળીને ઉપદેશ અને તેનું હદ્ય પરિવર્તન.	૧/૨૭૮-૨૮૦
૩.	ગુરુભક્તિની આર્દ્ધ રીત શીખવતા નીલકંઠવણી	
૧.	મુક્તાનંદ સ્વામીના ધ્યાનમાં યોગથી વૃત્તિ જોડી રામાનંદ સ્વામીના શ્રીહરિએ કરેલા પ્રથમ દર્શન. ૧/૩૩૮-૩૪૦	
૨.	કુરજી દવેને અક્ષરધામની બેટ.	૧/૩૪૧
૩.	પીપલાણામાં રામાનંદ સ્વામી અને શ્રી હરિનું પ્રથમ મિલન.	૧/૩૪૫-૩૪૬
૪.	રામાનંદ સ્વામીએ નીલકંઠને આપેલી ભાગવતી દીક્ષા.	૧/૩૪૮-૩૪૯
૫.	હરબાઈ-વાલબાઈ માટે સહજાનંદ સ્વામીએ રામાનંદ સ્વામીને કરેલો પ્રશ્ન. - સંપ્રદાયની રીત જાણવા માટે કરેલો પ્રશ્ન.	૧/૩૪૩
૬.	આ વણી વેષે સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ પધાર્યા છે. - રામાનંદ સ્વામીએ અગતરાઈમાં ઓળખાવેલું સહજાનંદ સ્વામીનું સ્વરૂપ.	૧/૩૪૭-૩૪૮
૭.	કાલવાણી અને લોજમાં રામાનંદ સ્વામીએ નારાયણ મુનિના શરીર સ્વાસ્થ્યના શરૂ કરેલા ઉપાયો. ૧/૩૪૮-૩૪૯	
૮.	હું તો પ્રભુનો પેગંબર હું અને પ્રભુ તો આ નાના વણી છે. માણાવદરના નવાબના માણસને રામાનંદ સ્વામીએ કહ્યું.	૧/૩૬૦
૯.	આજે તો સાક્ષાત્ કાળ આવ્યો હતો પણ આપે રક્ષા કરી એટલે જ બચ્યો હું. - ધોરાજીમાં રામાનંદ સ્વામીને.	૧/૩૬૧
૧૦.	માંગરોળમાં મનુભાને રામાનંદ સ્વામીએ કરાવેલી વણીની ઓળખ.	૧/૩૬૨
૧૧.	સહજાનંદ સ્વામીને ગાદી આપવાનો કરેલો નિર્ણય.	૧/૩૬૩
૧૨.	ધર્મધૂરાંની સૌંપણી.	૧/૩૭૧
૫.૮	નીચે આપેલાં પ્રસંગોમાંથી કોઈપણ ત્રણ પ્રસંગ વર્ણવી મનન લખો. (પ્રસંગ વર્ણન આઠેક લીટીમાં તથા મનન ચારેક લીટીમાં લખો. (કુલ ગુણ ૧૨)) નોંધ : ઉ ગુણ પ્રસંગોના અને ૧ ગુણ મનનનો આપવો.	
૧.	કુરજી દવેને અક્ષરધામ બક્ષિસ. (૧/૩૪૧) જેઠ વદ દશમીની સાંજે પીપલાણાથી રામાનંદ સ્વામીનો સંદેશો લઈને કુરજી દવે આવ્યા - વધામણીમાં શું આપશો ? - રામાનંદ સ્વામી પીપલાણા આવી ગયા છે. સૌને ત્યાં બોલાવ્યા છે.- સરજુદાસને પણ સાથે લાવવાની આજ્ઞા - સૌનાં મોં પર પ્રસન્નતા - સાધુઓએ આપેલી બેટ - નીલકંઠે બક્ષિસ આપેલું અક્ષરધામ - કુરજી દવેને અગમ્ય લાગેલી બેટ. મનન : જેની પાસે જે હોય તે જ વસ્તુ તે આપી શકે. પૂર્ણ પુરુષોત્તમ નારાયણ સિવાય કોઈ આ બેટ ન આપી શકે.	
૨.	દીવાલમાં નહિ ધર્મમાં છિદ્ર છે. (૧/૩૨૩) મંદિરની દિવાલમાં ગોખલો જોઈને નીલકંઠવણીનો પ્રશ્ન - વાળંદના ઘરમાંથી અનિન લેવા માટે ગોખલાનો ઉપયોગ - અન્ધી આપનાર સ્ત્રી જ હોય - દિવાલનું છિદ્ર સાધુના ધર્મમાં છિદ્ર પડાવશે - નીલકંઠવણીએ રજૂ કરેલો વિચાર - પોતાના હાથે જ છિદ્ર પૂરી દીધું - પુરાણા ઈતિહાસના કોઈ પણ પાત્રના ચરિત્રમાં ન જોવા મળ્યું હોય તેવું ચરિત્ર. મનન : નૈષિક બ્રહ્મચર્યના ધર્મ શાસ્ત્રોમાં તો લખ્યા જ છે. પરંતુ તેને શુદ્ધ રીતે પળાવવાનો આગ્રહ કોઈએ રાખ્યો ન હતો. એકાંતિક ધર્મ એકાંતિક થકી જ પમાય છે. જેનામાં જે હોય તે બીજાને આપે છે. આ પણ મારા જેવો જ સુખિયો થાય.	
૩.	ત્યાગીને આકાશવૃત્તિ કે અજગરવૃત્તિ જોઈએ. (૧/૧૦૫) મુક્તવિહારની પ્રથમ રાત્રિએ નીલકંઠ વણીએ આ વદ નીચે જ મુકામ કર્યો. આખાદ સુદ સુદ ના મંગળ પ્રભાતે નિયમ અનુસાર જાગ્યા અને પ્રાતઃવિધિ કરી વદ નીચે બિરાજ્યા. એટલામાં અમરપુર ગામના લોકો ત્યાં આવ્યા. નીલકંઠવણીની જોઈ બાળસ્વરૂપ સ્વામી કર્તિકેયજી આવ્યા છે કે સાક્ષાત્ ધ્યુવજી આવ્યા છે તેની વિમાસણમાં તેઓ પડ્યા. કેટલાક ફળો, મીઠાઈ વગેરે જે જલદી મળે તે લેવા દોડતા ગયા. કેટલાક બીજી સામગ્રી લેવા ગયા. થોડી વારમાં તો નીલકંઠ પાસે ફળો, મીઠાઈઓ વગેરે સામગ્રીનો ઢગલો થઈ ગયો. નીલકંઠ તે તમામ સામગ્રીઓ પોતાની પાસે શાલિગ્રામ હતા તેમને ધરાવી અને પછી તેમાંથી પોતે સ્વલ્પ જભ્યા. વધેલો પ્રસાદ ત્યાં બેઠેલા ગામલોકોને આપી દીધો. અપરિગ્રહ વ્રતધારી નીલકંઠ વણીની આ રીતે બધો જ પ્રસાદ વહેંચી દેતા જોઈ કેટલાકે કહ્યું : “બ્રહ્મચારી ! સાંજના માટે તો કાંઈક રાખો.” નીલકંઠ	

તેમની સામું જોઈ હશ્યા : “સાંજ કે સવારનો જો વિચાર કરવાનો હોત તો ઘરનો લાગ શું કરવા કરત ? ત્યાંગીને તો આકાશવૃત્તિ કે અજગરવૃત્તિ જ જોઈએ. જે ભગવાનના આધારે બેખ લીધો છે તે ભગવાન જ સમે સમે પોષણ કરશે.” નીલકંઠની મધુર વાણીમાં તેમને કંઈક અલૌકિકતા લાગી. પછી નીલકંઠ ત્યાં બેગા થયેલા સૌને કહ્યું : “તમે હવે જાઓ. મને કોઈનો ડર નથી. ચરાચરમાં મારી જ શક્તિ વાપીને રહી છે.” મનન : જો ત્યાંગી થવું હોય તો નીલકંઠ વણીની જેમ સવારનો કે સાંજનો વિચાર કરવો ન જોઈએ. આકાશવૃત્તિ એટલે સંગ્રહવૃત્તિ રાખવી ન જોઈએ. જે ભગવાન પર વિશ્વાસ રાખીને ત્યાંગી થયા હોય તે ભગવાન જ સમયે સમયે જરૂરિયાત પૂરી કરશે તેવો વિશ્વાસ રાખવો જોઈએ.

૪. રામાનંદ સ્વામીએ સૌને વણીનાં દર્શને જવાની આજા કરી. (૧/૩૭૪) મુક્તાનંદ સ્વામી અને વણીરાટ ઉપર રામાનંદ સ્વામીએ પત્ર લખ્યો - લોજ જતાં ભડુજુને રામાનંદ સ્વામીએ કહ્યું ‘રસ્તામાં જે જે ગામ આવે ત્યાં સૌને વણી લોજ પધાર્યા છે તે સમાચાર આપજો અને સૌ તેમનાં દર્શન કરવા લોજ જાય તેવી અમારી આજા છે તે સૌને કહેજો.’ - ભડુજુ, સ્વામી કેમ હશ્યા - સ્વામીએ કહ્યું ‘જેમના આધારે કાળ ગતિ કરે છે, ગ્રહો નિયમમાં રહે છે, તે સાક્ષાત્ પધાર્યા છે. તો હવે કોઈ કંઈ પૂછે તો ટીપણાને નહિ પણ તેમને પૂછીને જવાબ દેજો.’ ટીપણું ફેંકી દેતાં ભડુજુને અટકાવી તેમણે કહ્યું : ‘ભડુજુ ! તેને ફેંકી ન દેશો. વણી જ પોતે તમને ટીપણું જોવાનું કહેશે ત્યારે ટીપણું બોલજો, પણ વણીની મરજ જોઈને બોલજો. બીજાને કહ્યો ત્યારે વણીની સ્મૃતિ કરીને કહેજો.’ શેખપાટમાં લાલજ સુથાર - તેને ભડુજુએ કહ્યું સ્વામીએ લોજ જવાની સૌને આજા કરી છે. મોટા વણી આવ્યા છે. તેમનાં દર્શને સૌ જજો. તમે પણ હાલો. લાલજ વિચક્ષણ પુરુષ હતા. રામાનંદ સ્વામી પ્રત્યે તેમની અપ્રતિમ ભક્તિ હતી. ગુરુ રામાનંદને મૂકીને લોજમાં એક વણી આવ્યા છે તેમનાં દર્શને જવું? ગુરુ તો કહે, પરીક્ષા પણ કરે. એવા કેટલાય વણી રખડતાં ચાલ્યા આવતા હશે. તેમણે મયારામને કહ્યું : ‘તમે જાઓ, હું પાછળથી આવીશ.’ ભડુજુનું હિલોળે ચઢેલું મન - રામાનંદ સ્વામી સિવાય બીજા હથેળીમાં ભગવાન દેખાડે તો પણ તેમને નમવું નહિ - સૌ તેમનામાં બેચાય છે. વણી છે તો નાના બાળ પણ ઈશ્વર જેવા સમર્થ છે. - લોજ પહોંચી મુક્તાનંદ સ્વામીને આપેલા પત્રો - મુક્તાનંદ સ્વામીને પત્રમાં વણીનિ સાચવવાનું - વણી આ લોકના નથી તેની પ્રતીતિ ભવિષ્યમાં થશે. તેમની પાસે સાધુઓને અણાંગ યોગ શીખવવાની આજા - વણીના પત્રમાં દેહની સંભાળ રાખજો. હજ ઘણાં કામ કરવાના છે. અહીં આવવાની ઉતાવળ ન કરશો. ત્યાં સાધુઓને અણાંગ યોગ શીખજો. અમને પણ તમારાં દર્શનની તાજ છે. છતાં સત્સંગના કાર્ય અર્થ વિચરણ કરવું પડે, સત્સંગીઓને રાજી રાખવા પડે. મનન : જે એકાંતિક હોય તે જ ભગવાનને ઓળખાવી શકે. પોતે મોટા હોવા છતાં પોતાના સત્સંગીઓને તેમનામાં જોડે છે. ભગવાનને મળવાની - દર્શનની તાલાવેલી છતાં સત્સંગના કાર્યને વિશેષ મહત્વ - સત્સંગીઓને રાજી રાખવાની પણ એટલી જ તૈયારી.

૫. માનસપુરમાં બાવાઓની કૂરતા અને હિંસાવૃત્તિ (૧/૨૨૬૩૨૨૮) માનસપુરના રાજાને વણીએ ધર્મ-અધર્મના લક્ષણ સમજાવ્યા - બેખનાં સાચાં સ્વરૂપનાં દર્શન કરાવી અધર્મી બાવાઓની જમાતની સાન ડેકાણે લાવવા રાજાના મનમાં વણીના ઉપદેશથી બેખની ભાવના જોવાની જિજ્ઞાસા થઈ - જમાતને જોવા ગયેલા રાજ - મહંતે અડબંગી રીતે કરેલી શાલિગ્રામની પૂજા - મહંતની પૂજામાં ભક્તિની વેઠના દર્શન - રાજાએ કરેલી શાલિગ્રામની માગણી - રાજાની ઈચ્છાથી નીલકંઠવણીએ શાલિગ્રામ લેવા મહંત પાસે જ્યરામદાસને મોકલ્યો - શાલિગ્રામ અદશ્ય - મહંતની ઉશ્કેરણીથી નીલકંઠ પર પથ્થર મારો - જ્યરામદાસે રાજાને કરેલી ખબર - સૈનિકો અને બાવાઓ વચ્ચે મુકાબલો - બાવાઓનો કચ્ચરધાણ - રાજાને બાવાઓની કૂરતા અને હિંસાવૃત્તિનો આવેલો ઘ્યાલ - ચોકીમાં સિપાઈઓ રાખવાની વાત - સર્વશક્તિમાન પરમાત્મા જ અમારી પાસે છે, તો તેઓ જ રક્ષા કરે છે અને કરશે. મનન : અડબંગી ભક્તિના ઢોંગવાળા બાવાઓનો વિશ્વાસ કે તેમનો સંગ ન કરવો. સાચા સાધુની ઓળખ થતા રાજાએ બાવાઓને તેમની સાન ડેકાણે લાવવા સંહાર કર્યો તેમ આપણે પણ તેવો સંગ થકી દૂર રહેવું, બીજાને પણ દૂર રાખવા પ્રયત્ન કરવો.

૫.૮ નીચે આપેલાં પાત્રોમાંથી કોઈપણ એક પાત્રના પ્રસંગો વણીવી વ્યક્તિત્વનું આલેખન કરો. (કુલ ગુણ ૮)

નોંધ : પાત્રના પ્રસંગો વધારે હોય તેથી બધા જ પ્રસંગોનું વણીન હોવું જરૂરી નથી. તે પરીક્ષાર્થી પર આધાર રાખે છે. ઇ ગુણ પ્રસંગોના અને રાગુણ વ્યક્તિત્વના આલેખનના આપવા.

૧. રઘુનાથદાસ

- પ્રસંગો ૧. રામાનંદ સ્વામીનો હું જ સાચો વારસ છું, હું તેમનું ખરૂપ છું, મારામાં તેમની શક્તિ આવી છે માટે ગુરુ કે ઈષ્ટદેવ જે ગણો તે હું જ છું - વીસનગરની આસપાસ ફરતા રઘુનાથદાસની પ્રવૃત્તિ - અપપ્રસાર - સત્સંગમાં આવનારા વિક્ષેપથી ચિંતીત મુક્તાનંદ સ્વામી - મહારાજે મુક્તાનંદ સ્વામીને આપેલી ધીરજ - આવી કૂટલ નિષ્ઠાવાળાં મહાં તો છેટે જ સારાં. પોતેય બગડે અને બીજાને પણ બગડે. ૨/૧૪
૨. મહારાજ અમદાવાદ પધાર્યા - રામદાસ સ્વામીએ રઘુનાથદાસે આદરેલી ઉપાધિનું વર્જાન કર્યું. મહારાજ : આપણે તો તેનું ભૂંનું ન થાય એ જોવાનું - પ્રભુ વિના આવી દ્યાભાવના કોનામાં હોય ? ૨/૫૪,૫૬
૩. શ્રીહરિની ભગવત્પૂર્વાર્તા, સમાધિ, ઐશ્વર્યપ્રતાપ - સંતોની સાધુતા નિહાળી સૌના અંતરમાંથી રઘુનાથદાસ પ્રત્યેનો ભાવ ઓછો થઈ ગયો. ૨/૫૫-૫૬
૪. શ્રીહરિ રઘુનાથદાસને સમજાવે છે - અમદાવાદની મહંતાઈ આપવાની વાત કરી - રઘુનાથદાસ: ગાદી લેવા ગુરુને ભરમાવ્યા - ત્યાગની રીત મેલી ગૃહસ્થની રીત લીધી - પ્રભુ થઈને પૂજાવા માંડ્યા અને સામો ઉપદેશ આપો છો ! - તમારું શ્રેય ઈચ્છતા હોય તો મારી આજ્ઞામાં રહો - મહારાજ : તમે ઊંઘે રસ્તે ચડી ગયા છો. તમારો અંતે હું વિનાશ દેખું છું. બાવાઓ જીવનમુક્તાને (મહારાજને) મારવા આવ્યા - મહારાજ સૌને લઈને બીજે દરવાજેથી બહાર નીકળી ગયા. ગાદી ઉપર બેઠેલા રઘુનાથદાસ ઉપર બાવાઓ તૂટી પડ્યા. ૨/૫૬-૫૭
૫. ગાદી તકિયાના લાલચુ, પોતાની મહત્તમાના વરવાં ગાન કરતા, બ્રાહ્મચાર પ્રવર્ત્તાવનારને સત્સંગમાં શુદ્ધિકરણ કરવા માટે વિમુખ કરવો જ પડે - મહારાજે દેશો-દેશ કાગળો મોકલ્યા. ૨/૫૮
વ્યક્તિત્વનું આલેખન : ગાદીની લાલચે રામાનંદ સ્વામી પાસે રહ્યો - લોભના અનિષ્ટમાં ભવું કરવાની પણ વિચારશક્તિ ખોઈ બેઠેલો - અહું બ્રહ્માસ્મિની સ્થિતિમાં જીવતો - સામે બેઠેલા ભગવાનને પણ ઓળખવાની શક્તિ ગુમાવી બેઠેલો.

૨. ધર્મદેવ

- પ્રસંગો ૧. ધર્મદેવના શ્વસુર કૃષ્ણશર્માએ બાલશર્મા પાસે ધર્મદેવ કાયમ છપૈયા રહે તેવી કરેલી માગણીનો સ્વીકાર કર્યો. ૧/૮
૨. અસુરોના ત્રાસથી દુઃખનું નિવારણ કરવા કાશીમાં અને પ્રયાગમાં - રામાનંદ સ્વામી સાથે મેળાપ - સાચા બ્રહ્મચારીને ઓળખવાની ધર્મદેવમાં દાઢિ - સ્વામીના સાનિધ્યમાં શ્રીકૃષ્ણનાં દર્શન. ૧/૧૧
૩. છપૈયામાં રોજ બ્રાહ્મણો, બિક્ષાથીઓ, અન્નાર્થીઓની કતાર - છપૈયા છોડ્યું. ૧/૧૫
૪. અયોધ્યામાં અસુરોના ત્રાસથી બચવા હનુમાનજીના શરણે. હનુમાનજીએ વૃંદાવન જવાની કરેલી આજ્ઞા. ૧/૧૫-૧૬
૫. વૃંદાવનમાં વિષ્ણુયાગ અને કૃષ્ણદર્શન. ૧/૧૬-૧૭
૬. છપૈયા પાછા ફરતાં માયા-અવિદ્યારૂપ સ્ત્રીનો પ્રસંગ - અશ્વત્થામાનો શાપ. ૧/૧૬-૨૦
૭. સાક્ષાત્કાર પૂર્ણપુરુષોત્તમ નારાયણ પોતાની શક્તિથી શત્રુઓનો નાશ કરશે - હનુમાનજીએ આપેલું આશ્વાસન. ૧/૨૦
૮. ત્રિકાળજ્ઞાની માર્કન્દેય ઋષિની ભવિષ્યવાણી પોતાનો બાળક મહાન થશે તેની પ્રતિતી. ૧/૨૭થી૨૯
૯. પૂજા કરવા બેઠેલા ધર્મદેવને હનુમાનજીને બદલે ઘનશ્યામના દર્શન. ૧/૩૮
૧૦. અસુરોના ત્રાસથી બચવા ઘનશ્યામને લઈ અયોધ્યામાં વસવાટ. ૧/૪૧
૧૧. અધ્યયનના આરંભે વિદ્યાગુરુ હદ્યરામની ના છતાં ઘનશ્યામને દંડવત્ત કરવાની આજ્ઞા ધર્મદેવે કરી. ૧/૪૫
૧૨. ધર્મદેવે ઘનશ્યામને વેદવેદાંત ભગાવ્યા - પ્રથમ સામવેદ-પદ્રદર્શન, વિદ્યાસિદ્ધિ જોઈ ધર્મદેવને આશ્ર્ય. ૧/૭૫

૧૩. ગંગામા વિદ્વત્તસભામાં વાદ - ધર્મહિવને આશર્ય - વિદ્વાનોના પ્રશાસ્તિ શબ્દો યાદ રાખવાનો નિશ્ચય. ૧/૮૧-૮૨
૧૪. રામપ્રતાપ અને સુવાસિનીભાભીને ઘનશ્યામની કરેલી ભલામણ - ઘનશ્યામના શબ્દોમાં અંતવૃત્તિ કરી ધામગમન. ૧/૮૧-૮૨

વ્યક્તિત્વનું આલેખન : (૧) પિતાની આજ્ઞા પાળવા માટે તત્પરતા - લગ્ન પછીનું જીવન સાસરે વિતાવ્યું. (૨) રામાનંદ સ્વામીના દર્શન થતાં સાચા સાધુને ઓળખ્યા. (૩) દુઃખ કે સંકટના સમયે અન્ય માર્ગો ન અપનાવતાં કુળદેવતા હનુમાનજીનું જ સ્મરણ અને શરણ (૪) અશ્વત્થામાના શાપથી પુત્રના ભાવિથી ચિંતીત - હનુમાનજીની વાણીથી આસુરી વૃત્તિવાળાના શબ્દોની અસરથી મુક્ત (૫) ઘનશ્યામના બાલચરિત્રો જોતાં ભગવાનપણાની પ્રતીતિ છતાં પિતુહદ્યથી વિસ્મૃતિ. (૬) પુત્રના ઘડતરમાં એકદમ જાગ્રત - વિદ્યાગુરુઓ સાથેનો વ્યવહાર શીખબ્યો - પોતે પણ વેદવેદાંતનો અભ્યાસ કરાયો. (૭) કાશી વિદ્વત્તસભામાં પુત્રના વિજયથી આનંદિત પિતા સાથે સાથે ભગવાનપણાનો સ્વીકાર - તેને ન વિસારવાનો સંકલ્પ (૮) અંતઃસમયે બધું ભણતા હોવા છતાં લૌકિક રીતે મોતા પુત્ર અને પુત્રવધુને કરેલી ઘનશ્યામની ભલામણ (૯) પુત્ર હોવા છતાં પુત્ર ભાવનો ત્યાગ કરી ઘનશ્યામમાં વૃત્તિ જોડી દેહત્યાગ.

વિભાગ - ૩ : ધાર્મિક વિધાનો અને ભાવનાઓ નવી આવૃત્તિના આધારે - સામાન્ય જ્ઞાન નિબંધ

પ્ર.૧૦ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના એક (સંપૂર્ણ) વાક્યમાં જવાબ લખો. (કુલ ગુણ ૫)

નોંધ : અર્ધો જવાબ સાચો હોય તો પણ અર્ધો ગુણ ન આપવો. જવાબ આખા વાક્યમાં લખેલો હોવો જોઈએ. એક શબ્દમાં લખેલો જવાબ માન્ય ગણાશે નહિ.

૧. મનુસમૃતિ પ્રમાણે બ્રાહ્મમુહૂર્તની નિદ્રા શેનો નાશ કરે છે ? (૨/૧૦)
૨. બ્રાહ્મે મુહૂર્ત યા નિદ્રા સા પુણ્યક્ષયકારિણી ॥ ૮-૧૨ ॥ બ્રાહ્મમુહૂર્તની નિદ્રા આપણા પુણ્યનો નાશ કરનારી છે. સવારથી જ આળસ ધરાવતો માનવી શું પ્રગતિ કરવાનો છે ? (જવાબમાં શ્લોક કે ભાષાતંત્ર બંનેમાંથી કોઈપણ એક લખ્યું હોય તો સાચું આપવું.)
૩. પોડશોપચારવિધિમાંથી કોઈ પણ બે વિધિનાં નામ લખો. (૧/૬)
૪. પોડશોપચારવિધિનાં નામઃ આહ્વાન, આસન, પાદ્ય, અધ્ય, આચમન, સ્નાન, વસ્ત્ર, ઉપવીત, ગંધ, ધૂપ, દીપ, નૈવેદ્ય, આરતી, પ્રદક્ષિણા, પુષ્પાંજલિ, રાજોપચાર. (આ નામ સાથેની ટીપણી લખી હોય કે ન લખી હોય તો પણ પૂરા ગુણ આપવા.)
૫. પૂજા કાપીએ તો આપણે કપાઈ જઈએ એવું કોણ કહે છે ? (૨/૧૮)
૬. પૂજા કાપીએ તો આપણે કપાઈ જઈએ એવું પ્રમુખસ્વામી મહારાજ કહે છે.
૭. કંઠી શેનું પ્રતીક છે ? (૫/૪૪)
૮. કંઠી એ પ્રભુની શરણાગતિનું પ્રતીક છે.
૯. ગર્ભમાં મળેલ સંસ્કારોના બે દણાંતો આપો. (૮/૬૫)
૧૦. પ્રહલાદજી, શુક્રદેવજી અને ચાર વર્ષનું બાળક જે પોપ સંગીતકાર બની ગયું તે આધુનિક યુગમાં ગર્ભમાં મળેલ સંસ્કારોના દણાંતો છે.

પ્ર.૧૧ નીચે આપેલા પ્રશ્નોના ટૂંકમાં જવાબ લખો. (ચાર થી પાંચ લીટીમાં) (કુલ ગુણ ૬)

નોંધ : વાક્યોમાં નીચે લીટી દોરેલા મુદ્રા મુખ્ય હોવાથી તે જવાબમાં હોવા જરૂરી છે.

૧. આપણે પરમાત્માની પૂજા શા માટે કરીએ છીએ ? તેનાથી શા લાભ થાય છે ? (૧/૨)
૨. ઉપકારી એવી એક નિર્જીવ વસ્તુને કે પણ કે સામાન્ય માનવીને પણ આપણે આદર આપીએ છીએ, તો દરરોજ પ્રકાશ પાથરતા, ઝણહળતા સૂર્યનો શું આપણા જીવન પર ઉપકાર જ નથી ? સૂર્ય મૂક્તભાવે પ્રકાશ આપે છે, ચેતના આપે છે. વૃક્ષોનું, ધાન્યોનું પોષણ કરતા ચંદ્રમાનો પણ આપણા પર કેટલો ઉપકાર ! તો શું આ પ્રાકૃતિક

બળોને આપણા આદર નહીં આપીએ ? અને એ સર્વ મ્રાકૃતિક બળોનો આધાર, સંચાલક એવા પરમાત્માને આપણો આદર નહીં આપીએ ? આદર સન્માન આપીશું જ. એ જ તો પૂજા છે. ઉપકારી પ્રત્યે અપકારી થવાનું, કૃતધી થવાનું આપણને પરવડે તેમ નથી એટલે જ પૂજા કરીએ છીએ. ભગવાનના, પરમાત્માના અગણિત ઉપકારો પ્રતિ કૃતજ્ઞતા વ્યક્ત કરવા માટે જ પરમાત્માની પૂજા કરીએ છીએ. પૂજા આપણને પ્રેમ કરતાં શીખવે છે. પૂજાથી ઉપકારના ઋણનો ભાર અંશતઃ ઉત્તરે છે. પૂજાથી જીવનમાં સદગુણોની વૃદ્ધિ થાય છે. પૂજા આપણને જીવન આપે છે. પૂજાથી કૃતાર્થી પ્રગટે છે.

૨. આરતી વખતે ઘંટ, નગારું અને શંખનો નાદ શા માટે કરવામાં આવે છે ? (ટૂંકમાં લખો) (૪/૪૨)
૪. માણસની આંતરિક ઊર્ભિઓ અને સંગીતને પહેલેથી જ ગાઢ સંબંધ રહ્યો છે. મનુષ્યને કોઈક અમૃત્ય વસ્તુની પ્રાપ્તિ થાય, કોઈક ક્ષેત્રમાં અદ્વિતીય સફળતા મળે અને એનો આનંદ અંતરમાં ન સમાય ત્યારે વિજયનો એ આનંદ વ્યક્ત કરવા સહજભાવે તે નાચી ઉઠે છે, હર્ષાદ્રગારો કરવા માંડે છે, ચિત્ર-વિચિત્ર અવાજો કરે છે અથવા તાળીઓ પણ વગાડવા માંડે છે. પ્રાચીન કાળમાં આનંદ વ્યક્ત કરવા માટે આવી રીતો મનુષ્ય અપનાવતો. સમય જતાં આવો આનંદ વ્યક્ત કરવા તે ઘંટ, નગારું, જાલર, શંખ વગેરેનો નાદ કરવા લાગ્યો. ભક્તને પણ ભગવાનની પ્રામિનો આનંદ છે. આ આનંદ ધોષિત કરવા ભક્ત પણ આવા માંગલિક નાદ કરવા લલચાય છે. રાજાના વિજયોત્સવમાં પણ આવા નાદ થાય, તો ભગવાન રાજાવિરાજ છે. આથી જ એમના પૂજનમાં આરતી સમયે આ નાદ કરવામાં આવે છે. વળી, નાદની વાતાવરણ પર પણ અસર હોય છે. ઢોલ પર થાપ પડે, તબલાંની રમ્જટ બોલે તો સોરઠી યુવાનના પગ નાચવા માટે થનગનવા માંડે. ઢોલ-તબલાંનો નાદ એના મન પર છવાઈ જાય છે. ‘માર્ચિંગ બેન્ડ’ વાગે અને માણસોનો ચાલવાનો લય બદલાઈ જાય. ડીસ્કો સંગીત વાગે અને યુવાનના પગ ઊપડવા માંડે. આ રીતે વિવિધ નાદની માનસપટ પર વિવિધ અસરો છે. ઘંટ, જાલર, નગારાંનો વિજયસૂચક માંગલિક નાદ પણ માનવીના માનસપટ પર છવાઈ જાય છે. કહોને કે ભગવાનની સર્વોપરિતા છવાઈ જાય છે. અન્ય સર્વ વિચારો પાછા વળતાં ભગવાનની આરતીમાં ભક્ત નિમજ્જ બને છે. આ રીતે ભગવાનની પ્રામિનો આનંદ પ્રતિધોષિત કરવાના હેતુથી તેમ જ ભગવાનનાં આરતી-પૂજનને અનુરૂપ દિવ્ય વાતાવરણનું નિર્માણ કરવાના હેતુથી આરતી વખતે જાલર, શંખ, નગારાં વગેરેનો નાદ કરવામાં આવે છે.
૩. કોણું મન સ્ત્રીઓનું રૂપ દેખીને ચલાયમાન થતું નથી ? એ પ્રશ્નનો જવાબ આપતા લક્ષ્મણજી શું કહે છે ? (ભાવાર્થ લખો) (૮/૬૪) (નોંધ: જવાબમાં શ્લોક કે ભાષાતંત્ર બંનેમાંથી કોઈપણ એક લખ્યું હોય તો સાચું આપવું.)
૪. બાળકના જન્મ પૂર્વ પણ માતા-પિતાનું આચરણ પવિત્ર હોવું જરૂરી છે. રામાયણમાં ભગવાન શ્રીરામ લક્ષ્મણજીને પૂછે છે, “પુષ્પં દષ્ટ્રવા દષ્ટ્રવા સ્ત્રીણાં ચ યૌવનમ્ભૂ । ત્રીણિ રૂપાણિ દષ્ટ્રવૈવ કસ્ય નો ચલતે મન: ॥ પુષ્પને, ફળને અને સ્ત્રીઓનું જોખન, આ ત્રણ રૂપ નીરખતા કોણું મન ચલાયમાન થતું નથી ? જવાબ આપતાં લક્ષ્મણજી કહે છે, પિતા યસ્ય શુચિર્ભૂતો માતા યસ્ય પતિત્રતા । ઉભાભ્યામેવ સમ્ભૂતસ્તસ્ય નો ચલતે મન: ॥ જે વ્યક્તિના પિતા પવિત્ર હોય, માતા પતિત્રતા હોય - આવાં માતાપિતાથી ઉત્પન્ન થયેલ વ્યક્તિનું મન ચલાયમાન થતું નથી.
- પ્ર.૧૨ નીચે આપેલા પ્રશ્નોમાંથી કોઈપણ એકનો મુદ્દાસર જવાબ લખો. (દસેક લીટીમાં) (કુલ ગુણ રૂ)
૧. પૂજાવિધિમાં ભાવના જ પ્રધાન છે તો પછી સ્થળ કિયાઓ અને બાધ્યોપચારની શી જરૂર છે ? (૩/૩૭)
૪. સાધકના જીવનમાં ભાવનાની જાગૃતિ થઈ જાય, ત્યારે તેને સ્થળ કિયાનું મહત્વ રહેતું નથી. પરંતુ જે સાધક આવી સિદ્ધદશાને ખરા અર્થમાં પામે છે, તે બાધ્ય કિયાઓને છોડી દેવાનું ક્યારેય પસંદ કરતો નથી. કારણ કે મનનો ક્યારેય વિશ્વાસ ન કરવો એવો શાસ્ત્રનો મત છે. મનનો વિશ્વાસ કરનારા યોગીનું મન કામને પેસવાનો અવકાશ નિરંતર આપે છે. વળી સિદ્ધ થયા પછી પણ બહુજનહિતાર્થ આ કિયાઓ ચાલુ રાખવી જરૂરી છે. ગીતામાં પણ કહ્યું છે કે શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય જે જે આચરણ કરે છે. તે જેને પ્રમાણ બનાવે છે તે અનુસાર લોકો વર્તે છે. મોટાનું અનુકરણ સૌ કરે. માટે સાચા માર્ગની નિસરણી શા માટે તોડી નાંખવી ? ભાવના સ્થિર થયા પછી બાધ્ય કિયાઓ ભારરૂપ લાગતી નથી. એના માટે કિયાઓ સહજ બની જાય છે. તેને છોડવાનો વિચાર સુધ્યાં આવતો નથી. સંગીતકારો, રમતવીરો ક્યારેય પ્રોક્રિટ્સ છોડતાં નથી. નિયમો પરિણાત્મક હોય છે તો ક્યારેક ભાવનાત્મક.

સैનિકના નિયમો તેના અંતરમાં શિસ્તની ઉંડી અસર પાડે છે. જેને પરિણામે ગમે તેવા વિકટ સંજોગોમાં સैનિક શિસ્તનું ઉત્ત્વલંઘન કરતો નથી, હુકમનો અનાદર કરતો નથી, ત્યારે જીત થાય છે. આ રીતે સાધકના જીવનમાં ભાવનાઓની જગૃતિ માટે, સ્થિરતા માટે, અન્ય જનો માટે આદર્શ સ્થાપિત કરવા નિયમો પાળવા જરૂરી છે.

૨. બાળકની પ્રગતિનાં સોપાનો શાં હોઈ શકે ? (૮/૬૩)

૪. બાળકના વિકાસનાં ઘણાં વિવિધ પાસાંઓ છે. (૧) શારીરિક વિકાસ (૨) બૌદ્ધિક વિકાસ (૩) માનસિક વિકાસ (૪) મનોસામાજિક વિકાસ (૫) નૈતિક વિકાસ (૬) આધ્યાત્મિક વિકાસ... શરૂઆતનાં વર્ષોમાં બાળકનું શારીરિક બંધારણ ઘડાય છે. તે સમયે યોગ્ય ખોરાક મળવો જરૂરી છે. બાળકના મનમાં ઉઠતી અનેક જ્ઞાસાઓને યોગ્ય રીતે સંતોષવાથી તથા આગળ જતાં શાળાકીય શિક્ષણથી એનો બૌદ્ધિક વિકાસ શક્ય બને છે. શારીરિક વિકાસ તે બાધ્ય છે. મનુષ્યનો આંતરિક વિકાસ બુદ્ધિ અને લાગણીઓના સંતુલન પર અવલંબે છે. બાળકમાં ઈશ્વર પ્રત્યેની શ્રદ્ધા જાગે, બાળકને સદાચારનો મહિમા સમજાય અને એ પ્રકારનો સદાચાર પ્રગટે અન્ય વ્યક્તિઓની લાગણીઓ પણ સમજી શકે... આ છે એનો આંતરિક વિકાસ. બૌદ્ધિક વિકાસની સાથે આ કેળવણીની પણ આવશ્યકતા છે. આ કેળવણી અત્યારે શાળામાં શક્ય નથી. માતા-પિતાના યોગ્ય માર્ગદર્શનથી અને સંતોના સમાગમથી આ કેળવણી શક્ય બને છે.

પ્ર.૧ ઉનીએ આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક ઉપર ટૂંકનોંધ લખો. (પંદરથી વીસ લીટીમાં) (કુલ ગુણ દ)

૧. ઘરસભા એટલે શું ? ઘરસભાથી શા લાભ થાય છે ? (૮/૫૮થી૬૦)

૪. માણસ બૌદ્ધિક પણ છે અને લાગણીપ્રધાન પણ છે. માણસના પારસ્પરિક સંબંધો બુદ્ધિથી નહીં પણ લાગણીથી, સ્નેહથી બંધાયેલા હોય છે. સ્નેહના તાંત્રણે એકત્રિત થઈ રહેલા આભાલવૃદ્ધનો સમૂહ એટલે જ કુટુંબ કે પરિવાર. સ્નેહ વિના તો ટોણું કહેવાય. પરસ્પર સ્નેહ વિના માણસ સ્વર્કેન્દ્રી બની જતાં કોઈનું થોડું પણ સહન કરી શકતો નથી. કુટુંબના સમૂહમાં પોતાનું જ આગવું વ્યક્તિત્વ ઉપસાવવા મથતા અનેક પ્રશ્નો સર્જ્યાય છે. આધુનિક યુગના ભોગવાઈ વિચારોના ઝપાટાઓમાં સ્નેહના તંતુઓ છિન્નાભિન્ન થઈ જાય છે. આ સ્નેહના તંતુઓને સમજણ અને જ્ઞાનના ઓપથી મજબૂત બનાવી, તેને ગૂંધી, એક કૌટુંબિક વસ્ત્ર તૈયાર કરતી હાથશાળ એટલે જ ઘરસભા. આત્મીયતાનો સેતુ એટલે ઘરસભા. ઘરની પ્રત્યેક વ્યક્તિનું ઘડતર કરતી શાળા એટલે ઘરસભા. ઘરના પરિવારજનોની, આભાલવૃદ્ધોની સૌની સત્સંગ સભા એટલે ઘરસભા. સત્સંગ વ્યક્તિને ઘડે છે. વ્યક્તિમાં સદાચારનાં બીજ વાવા છે. અંતર તપાસતાં શીખવે છે. પોતાના દોષ સાંભળી, અન્યના ગુણોને ગ્રહણ કરવાનો વિવેક શીખવે છે. પ્રભુભક્તિ વધે છે. નમ્રતા આવે છે. સત્સંગથી તો કંઈ કેટલાયે લાભ થાય છે. સત્સંગગંગા ઘરઅંગણે વહેતી થાય તો ઘર પણ તીર્થરૂપ બની જાય. ઘરને તીર્થ બનાવતી ગંગા એટલે ઘરસભા.

ઘરસભાથી થતા લાભ : (૫૮-૬૦) (૧) બાળકોમાં સારા સંસ્કારો પડે છે. (૨) બાળકોની ટીવી જોવાની કૂટેવ દૂર થાય છે. તેથી તેઓ અભ્યાસમાં તેજસ્વી બને છે. (૩) કુટુંબના યુવાનોમાં નમતા આવે છે અને વડીલો માટે માન વધે છે. (૪) વ્યસનો દૂર થાય છે. (૫) કુટુંબીઓમાં આત્મીયતા થાય છે અને અણસમજણ ને જઘડાઓ દૂર થાય છે. (૬) કોધ, સ્વાદ, ઈર્ષા, માન જેવા દુઃખકારી સ્વભાવો ટળે છે. (૭) વ્યવહારના સારા-માઠા પ્રસંગોમાં સ્થિરતા રહે છે. (૮) વ્યવહાર સુધરે છે (૯) ઘરમાં અખંડ શાંતિ રહે છે. (૧૦) હૃદયમાં ભગવાન અને સંતની શાશ્વત પદ્ધરામણી (૧૧) સત્સંગ શિક્ષણ આપતો ઉપર્વા (૧૨) રાજ્યો પ્રામ કરવાનું એક અદ્વિતીય સાધન.

૨. આહારશુદ્ધિ એટલે શું ? આહારમાં કુંગળી, લસણ શા માટે ન લેવાય ? (૭૮-૮૦)

૪. આહારશુદ્ધિ એટલે શું ? આહારશુદ્ધિનો ડેતુ આપણે જાણ્યો. જે આહારથી આપણા મનમાં વિકારો જગ્રત થતા હોય તેવા આહારનો ત્યાગ કરવો એ જ આહારશુદ્ધિ. ધર્મશાસ્ત્રોએ વિધાન કરેલા આહારને જીવનમાં અપનાવવા અને અન્ય આહારનો ત્યાગ કરવો એનું નામ આહારશુદ્ધિ. વિશેષતઃ જીવજંતુની હિંસા રહિત શુદ્ધ અન્નથી, ગાળેલા જળથી તથા અન્ય શુદ્ધ સામગ્રીથી સંપાદિત થયેલ આહારને જ સ્વીકારવાનું શાસ્ત્ર કહે છે. માંસાહારનો તો સમગ્રપણે નિષેધ જ છે. માદક પદાર્થો ત્યાજ્ય છે. તો વળી, કુંગળી લસણ જેવી વનસ્પતિઓ પણ ત્યાજ્ય ગણી છે. શુદ્ધ શાકાહાર જ આહારશુદ્ધિનો પાયો છે. કેવળ અર્થદિશી, પૈસા કમાવાની વૃત્તિથી તૈયાર થતી વાનગીઓ કે જે બજારમાં ફેરિયાઓ પાસે, નાના-મોટા રેસ્ટોરન્ટમાં અને હોટલોમાં મળે છે તેમાં આવી શુદ્ધિ

ક્યાંથી સંભવી શકે ? અરે ! શુદ્ધિ તો ઠીક પણ ઘણુંખરું અશુદ્ધ જગ્યા, હલકું સાફ કર્યા વિનાનું અનાજ વાસી સડી ગયેલાં શાક, ફળ વગેરેથી વાનગીઓ બનાવવામાં આવતી હોવાથી સામું સ્વાસ્થ્ય જોખમાય છે. હા, ક્યારેક વિશિષ્ટ હોટલોમાં આરોગ્યપ્રદ શુદ્ધિ જગ્યાવતી હોય, પરંતુ વાનગીઓનો વિશિષ્ટ સ્વાદ જગ્યાવવા હિસાત્મક પ્રાણીજ પદાર્થો તથા માદક પદાર્થોનો ઉપયોગ સહેતુક થતો જોવા મળે છે. આથી બજારું ખાણીપીણીનો ત્યાગ જ આહારશુદ્ધિ માટે અનિવાર્ય બની રહે છે.

આહારમાં દુંગળી, લસણ શા માટે ન લેવાય ? આપણી પ્રિય વ્યક્તિ આપણને મળે. આપણે એને મળવા, વાતો કરવા દોડી જઈએ, ઉત્સાહભેર. પરંતુ એ વ્યક્તિ મોહું ખોલે ને એમાંથી દુર્ગંધિ-બદબૂ આવે તો ! આપણે એક ડગલું પાછા હટી જઈએ. મોં ફેરવી લઈએ. શા માટે ? પ્રિય વ્યક્તિ છે ને ! પણ દુર્ગંધિ અસહ્ય છે. આપણે દૂર રહી વાતો કરીશું. દુંગળી-લસણ વગેરે પણ ઉગ્ર ગંધી વનસ્પતિ છે. એના આહારથી એની ગંધ સમગ્ર શરીરમાં વ્યાપે છે. મુખમાંથી પણ એની ઉગ્ર ગંધ આવતી રહે છે તો અધોવાયુમાં કે પરસેવામાં પણ એની ઉગ્ર ગંધ અછતી રહેતી નથી. આની ઉગ્ર ગંધ સમગ્ર વાતાવરણને કલુષિત કરી દે છે. જે અન્ય જનો માટે અસહ્ય હોય છે. દરરોજ ખાય દુંગળી એક, રાખે સૌને દૂર જ છેક. વ્યક્તિને સન્માનવા આપણે સુગંધી દ્રવ્યો છાંટી વાતાવરણને સુગંધી બનાવીએ પણ સન્માન કરનાર પોતે જ દુર્ગંધી હોય તે કેમ ચાલે? આ ઉગ્ર ગંધને કારણે જ આનો નિષેધ ઘણા સમાજમાં સ્વીકારાયેલો છે. વૈષ્ણવો દુંગળી-લસણ ન ખાય. શિવપુરાણમાં કહ્યું છે કે શિવભક્તે દારુ-માંસ-દુંગળી-લસણ વગેરે ન ખાવાં. મનુસ્મૃતિમાં(પ-પ)માં કહ્યું છે, ‘લસણ-દુંગળી જાણીને ખાનાર બ્રાહ્મણ પતિત થાય છે’ તો કુરાનમાં પણ કહ્યું છે કે ‘જે દુંગળી-લસણ ખાય તે અમારી મહિદમાં ન આવે. અમારાથી અળગા રહે. તેને ધેર બેસી રહે.’ (હજરત સાહેબ કલમ-૪૪) ભગવાન સ્વામિનારાયણે પણ સમાજનો આ નિયમ સ્વીકારી દુંગળી લસણ ન ખાવા આજા આપી છે. વળી, દુંગળી-લસણ તામસી આહાર છે. એનાથી જીવનમાં તમોગુણ મુખ્યપણે આવે છે. તમોગુણ કહેતાં જીવનમાં નિદ્રા, આણસ, મોહ વગેરે દુર્ગુણો વ્યાપક બને છે. મોહિત વ્યક્તિ સાચો નિર્ણય લઈ સાચા માર્ગ પર ચાલી શકતી નથી. આણસ, પ્રમાદ અને મોહને જ માણસના શરૂતું કહ્યા છે. મહાભારતમાં ઉદ્ઘોગપર્વમાં તો સનતસુજાત ઋષિ કહે છે કે પ્રમાદ અને મોહ છે તે જ માયા છે. એનો ત્યાગ કરે તે માયાને તરી ગયો. તો માયાથી તરવા, પ્રમાદ-મોહનો ત્યાગ કરવા તમોગુણી આહારનો નિષેધ છે.

પ્ર.૧૪ નીચે આપેલા વિષયોમાંથી કોઈ પણ એક ઉપર નિબંધ લખો. - સામાન્યજ્ઞાન નિબંધ (કુલ ગુણ ૧૫)
(પાંત્રીસથી ચાલીસ લીટીમાં)

નોંધ :- નિબંધ એ મૌલિક વિષય છે, તેનાં ઉપર આપેલ મુદ્રા ઉપરાંત બીજા ઘણાં પાસાને આવરી શકાય છે. જેવા કે મૌલિકતા, સંપ્રદાય તથા અન્ય સંપ્રદાય વિષયક જ્ઞાન, કથાવાત્તાને આધારે વિષય વસ્તુની વિશેષ છણાવટ, અન્ય આધારભૂત સહિત્યનો સહારો વિગેરે મુદ્રાઓનો સમાવેશ થઈ શકે છે.

- ચૈતન્ય મંદિરોના નિર્માણા - પ્રમુખસ્વામી મહારાજ : (૧) શ્રીજમહારાજ દ્વારા ત્યાગનો પક્ષ મોળો કરીને ઉપાસના રહે તે માટે મંદિરોનું નિર્માણ. (૨) મુમુક્ષુ જીવ તેમજ હરિભક્તો મંદિરમાં આવે, દર્શન કરે, કથાવાત્તા, સંત-સમાગમથી સત્સંગમાં જોડાય - ભગવાન અને સંતમાં જોડાણ - સંતનો સંબંધ થાય, સંતમાં હેત થાય, આત્મબુદ્ધિ થાય - પ્રસંગો. (૩) શ્રીજમહારાજ દ્વારા મંદિરોનું નિર્માણ - તે જ રીતે વર્તમાનકાળે ગુરુપરંપરા તેમજ વર્તમાનકાળે સ્વામીશ્રી દ્વારા મંદિરોનું નિર્માણ. આ મંદિરો ઈંટ, સિમેન્ટ, રેતી, ચૂનો વગેરેથી નિર્માણ પાયાં છે. પણ તે સાથે સ્વામીશ્રી દ્વારા ચૈતન્ય મંદિરોનું નિર્માણ - ચૈતન્ય મંદિર એટલે હરતાં ફરતાં મંદિરો, પ્રામાણિકતા, નીતિમત્તા, ધાર્મિકતાએ યુક્ત સત્સંગીઓ - હરિભક્તો (પ્રસંગો) (૪) આ હરિભક્તો કેવા ? લાખો રૂપિયાના હીરાનું પડીકું મળે, લાખો રૂપિયા ભરેલું પાકીટ મળે તો માલિકને પરત કરી દે - વિદ્યાર્થીઓ પરીક્ષામાં ચોરી ન કરે - ખોટે રસ્તે કદાપિ ન જાય - આ બધા જીવતા જાગતા ચૈતન્ય મંદિરો. (પ્રસંગો) (૫) ગુણાતીતાનંદ સ્વામી કહે છે તમારી પાસે મૂર્તિ તો છે પણ મંદિર વિના પધરાવશો ક્યાં? તેના પ્રત્યુત્તર રૂપે જાણે કે સ્વામીશ્રીએ અનેક ચૈતન્ય મંદિરો સર્જયાં કે જેમાં ભગવાન અને સંત મૂર્તિમાન બિરાજે છે. (પ્રસંગો) આવાં હરતાં ફરતાં મંદિરો જેવા ભક્તો સંતોની સમાજમાં અમીટ છાપ - ઊંડી છાપ - જેમ મંદિરમાં જવાથી સારા વિચારો આવે તેમ આવાં હરિભક્તોને જોઈને સમાજના મુમુક્ષુ જીવનના પરિવર્તન થાય. (પ્રસંગો) (૬) માટે જ, સ્વામીશ્રી દ્વારા સૌંકડો હરતાં ફરતાં ચૈતન્ય મંદિરોથી સમાજની પ્રગતિ - પ્રસંગો. - ઉપસંહાર.

૨. આદિવાસી સમાજની પડખે બી.એ.પી.એસ. સંસ્થા : (૧) આદિવાસી એટલે સૂક્ષ્મ અર્થમાં જે ભગવાનની નજીક છે તે - સ્વામીશ્રી કહે છે આદિવાસી કુદરતની સૌથી નજીક - ભગવાનની કૃપા તેમના પર - કારણ ભોળી પ્રજા. (૨) સામાન્ય રીતે આદિવાસી પ્રજાને મતબેંક જ ગણવામાં આવેલી છે. તેમનો કોઈ અવાજ નહિ - કોઈ રજૂઆત નહિ - તેમને રાજ્યની કોઈ સગવડ નહિ - પરંતુ આવા અબૂધ આદિવાસી સમાજની પડખે સ્વામીશ્રીની રાહબરી નીચે બી.એ.પી.એસ. સંસ્થા તારણાહાર બનીને ઊભી રહી ગઈ. (૩) લગભગ ૧૯૭૨થી સ્વામીશ્રી અને સંતો દ્વારા આ વિસ્તારોમાં ખૂબ કઠિન વિચરણ - આદિવાસીઓનાં નાના નાના કૂબામાં, ઝૂપડે ઝૂપડે સ્વામીશ્રીનું અને સંતોનું સતત વિચરણ - હાંફ ચઢી જાય, અનેક મુશ્કેલીઓ - ધોમધખતા તાપ, કડકડતી ઠંડી કે વરસાદ - આવી મુશ્કેલીઓ ઇતાં કાઈપણ પરવા કર્યા વગર આદિવાસી સમાજની પડખે સ્વામીશ્રી તથા બી.એ.પી.એસ. (પ્રસંગો) (૪) વહેમ, વ્યસન, માંસાહાર, ભૂવા-ભગત વગરે આદિવાસી પ્રજાના લોહમાં વણાયેલી ખાસિયત - સારા-નરસા કોઈપણ પ્રસંગે પશુ-પક્ષીની હિંસા - દારુની રેલમછેલ - પૈસે ટકે ખુવાર પ્રજા - વ્યસનોમાં ગળાડૂબ - આવી પ્રજા પ્રત્યે સ્વામીશ્રીની અનુંદ્પા - આ ભોળી પ્રજા વચ્ચે સતત વિચરણ કરીને - સ્વામીશ્રી તેમજ સંસ્થા દ્વારા નૂતન કાંતિ - હજારો આદિવાસીઓને વક્તિગત મળીને નિર્વસની કર્યા - વહેમ, મેલી વિદ્યાથી છોડાવ્યા, (પ્રસંગો) ઝૂપડે ઝૂપડે ઘૂમીને આ બધું ત્યાગ કરાવીને જીવનધોરણ ઊંચી સપાટીએ - સ્વામીશ્રીની સ્નેહભરી સમજાવટ, અપાર કરુણાથી સંતોના પ્રયાસોથી આ પ્રજાને વ્યસનોની નાગચૂડમાંથી મુક્તિ (પ્રસંગો) જ્યાં ખૂબ ચોરી થતી એવા વિસ્તારમાં સંતોએ ફરીને એ પ્રદેશને સુરક્ષિત કરી દીધા - આ ગામમાં મંદિર બન્યું અને ચોરોનો મુખ્ય સરદાર તે ભક્ત બન્યો. (૫) અત્યારે મધ્ય ગુજરાત, દક્ષિણ તેમજ ઉત્તર ગુજરાત વગરે આદિવાસી વિસ્તારોમાં મંદિરો સ્થાયા. - ગામોગામ સંસ્કારધામો - કુટિર મંદિરો, હરિમંદિરોનું નિર્માણ - સંમેલનો, શિબિરો, અધિવેશનો યોજા. - હજારો ભક્તોની સભામાં બાળકો, કિશોરો યુવકો સુંદર પ્રવચન - આદિવાસી પ્રજા દ્વારા જાતે મહેનત કરીને મંદિરો તૈયાર - સત્સંગ પ્રવૃત્તિ ધમધોકાર - દરેક ઘરોમાં ઘરમંદિર - બાળમંડળો, મહિલામંડળો વગેરેના કારણ જાગૃતિ - આદિવાસીઓ પોતે કાર્યકરો બન્યા - તેઓ વ્યસનો છોડાવે - સત્સંગ કરાવે - આદિવાસી બાળકોનું શુદ્ધ જીવન જોઈ શાળાના શિક્ષકે વિસન છોડી દીધું. (પ્રસંગો) (૬) સંસ્થા દ્વારા શાળાઓ - ફરતાં દવાખાનાની સેવા - શૈક્ષણિક સહાય - સમૂહ લશો કરાવાય - મફત રોગ નિદાન કેન્દ્રો - દવા-વિતરણ, વસ્ત્ર વિતરણ તેમજ અન્ય આવશ્યક સહાય - શિષ્યવૃત્તિઓ સંસ્થા દ્વારા અપાય છે. આદિવાસીઓમાં જીવન ઉત્કર્ષ માટે શિક્ષક જ્ઞાન-શિબિરો પ્રૌઢ શિક્ષણ, પ્રતિભા વિકાસ વગરે પ્રવૃત્તિઓ - અમુક ગામોને 'નિર્મલ ગામ' નો રાખ્યપતિ એવોડ - આદિવાસી નેતાઓ, આદિવાસી સંસદ સભ્યો પણ સંસ્થાની પ્રવૃત્તિથી અભિભૂત - જે કાર્ય રાખ્યસત્તા ન કરી શકે તે કાર્ય આ સંસ્થાના કર્મચારું ગુરુ રૂપ તથા સંતો દ્વારા - સ્વામીશ્રીએ પોતાની સ્નેહલ ગંગા વહાવીને સંતોના, કાર્યકરોના સથવારે પ્રેમપૂર્વક આદિવાસીઓના જીવનને ઉન્નત, સમૃદ્ધ અને પ્રકાશયુક્ત કર્યું છે. (પ્રસંગો) (૭) આમ આદિવાસી સમાજની પડખે સંસ્થા છેલ્લા ચાર-ચાર દાયકાથી અડીખમ ઊભી છે અને ભવિષ્યમાં પણ રહેશે. (૮) ઉપસંહાર.
૩. વચ્ચનામૃતઃ એક અદ્વિતીય આધ્યાત્મિક ગ્રંથ : (૧) વિશ્વમાં અનેક લેખકો, તત્ત્વચિંતકોના લખેલ અનેક ગ્રંથો - પરંતુ તેમાં આધ્યાત્મિક ગ્રંથોનું પ્રમાણ કેટલું ? અને આધ્યાત્મિક ગ્રંથોમાં પણ અદ્વિતીય કહેવાય તેવા કેટલા ? (૨) શ્રીજમહારાજની (સ્વયં પૂર્ણ પુરુષોત્તમની) પરાવાણીનો ગ્રંથ અટેલે વચ્ચનામૃત - બાળવયથી જ સમર્ત શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરીને સારદૃપ ગુટકો તૈયાર કર્યો - વનવિચરણમાં જ્યાં જ્યાં જે જે અનુભવો થાય તે તેમણે વચ્ચનામૃતમાં નિરૂપ્યા. સેવકરામ, કાયસ્થના અવિવેકનું વગરે અન્ય અનુભવો લખી શકાય - તેથી આ ગ્રંથમાં એક પણ શબ્દ કલ્પિત નથી સ્વયં અજમાવેલ, સ્વયં અનુભવેલ વાણી. (૩) ઉપદેશાત્મક ગ્રંથ સાધના માર્ગો આગળ વધતા સાધક માટે અનુભવગમ્ય, શાસ્ત્રસંમત ઉપદેશ - ઉપદેશ ગ્રહણ કરતા શ્રોતાઓ પણ કેવા ? સામાન્ય તેમજ અસામાન્ય - વિદ્વત્તા સભર સાથે સાથે કાઠી દરખારો જેવા અભજા છીતાં બંને પ્રકારના શ્રોતાઓ માટે ઉપદેશ. દ્વાંતો આપી શકાય. (૪) પ્રામાણિક સંપાદક વુંદ : જે પરમહંસોએ (ચાર) આ વચ્ચનામૃત જીલ્યાં - વાણી જીલી તેનો શબ્દેશબ્દ ગ્રંથસ્થ કરી - સંપાદક સંતોની પણ મહારાજ દ્વારા ટીકા છીતાં તેમણે તે પણ ગ્રંથમાં ઉતારી - દ્વાંતો-પ્રસંગો લખવા (૫) ઐતિહાસિક પ્રમાણભૂતતા - કોઈપણ વચ્ચનામૃત શરૂ થાય ત્યારે તે દેશનું નામ સંવત, માસ, તિથિ, સમય, સામે બેઠેલ શ્રોતાઓ, મહારાજે ધારણ કરેલ વસ્ત્રો, આભૂષણો, વગેરે તેથી સચોટતા, ઐતિહાસિકતા. (દ્વાંતો આપી શકાય) (૬) સર્વ

શાસ્ત્રોના સારરૂપ વાતો - અનુભવગચ્છ વાતો - અને અપાયેલ ઉપદેશ પાછળનું પ્રેરક બળ ખુદ પુરુષોત્તમનારાયણ તેથી તેમના ઉપદેશની અસરકારકતા વિશેષ. (દણાંતો લખવા) (૭) વચનામૃતની અન્ય વિશેષતાઓ : વચનામૃતની ભાષા એકદમ સરળ, અભિજાને પણ સમજાય તેવી, પ્રક્ષોત્તર-શૈલી-જેને સાધનામાર્ગમાં મૂંજુવણ થાય તે મુમુક્ષુ પ્રક્ષ પૂછે અને મહારાજ તેનો સચોટ ઉત્તર કરી મુમુક્ષુના પ્રશ્નનું સમાધાન કરી આપે. (દણાંતો લખવા) (૮) રજૂઆત પણ એકદમ હળવી - દણાંત સભર-તળપદી દણાંતો કારીગર વર્ગને લગતા, ખેડૂતવર્ગને રૂપર્ણતા દણાંતો અને શૈલી પણ સૂત્રાત્મક દણાંતો આપવા. (૯) વચનામૃત વિશે ગુરુપરંપરાના અભિપ્રાયો આપી શકાય. આમ, વચનામૃતની વિશેષતાઓ અને ઉપરના મુદ્દાઓ જોતાં કહી શકાય કે વચનામૃત અદ્વિતીય આધ્યાત્મિક ગ્રંથ છે. તેના જેવો બીજો ગ્રંથ નથી તેથી જ અદ્વિતીય અને ધાર્મિક ગ્રંથ આધ્યાત્મિક ગ્રંથ. - ઉપસંહાર.

